

[Arbejds- og Socialministeren.]

er det nødvendigt at fastholde denne Ordning, og derfor foreslaas Loven af 30. Maj 1940 forlænget for endnu et Aar.

Jeg skal gøre opmærksom paa, at det i Bemærkningerne til Lovforslaget er oplyst, at der af forskellige Grunde har rejst sig Spørgsmaal om en ændret Stilling for de Arbejdere, der menes udsat for Krigsrisiko. Der føres for Tiden Forhandlinger om dette Spørgsmaal, og det er muligt, at Forhandlingerne vil resultere i Forslag til visse Ændringer i Loven af 30. Maj 1940, eventuelt ogsaa i Lov af 25. Juli 1940 om Krigsulykkesforsikring.

Idet jeg i øvrigt henviser til Bemærkningerne til Lovforslaget, skal jeg anbefale det til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Jeg tillader mig samtidig for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 119 af 15. Marts 1939 om Mødrehjælpsinstitutioner.*

Ifølge Mødrehjælpslovens §§ 1 og 2 er der paalagt Mødrehjælpsinstitutionerne visse Opgaver med Hensyn til Bistand til Mødrene af personlig, social og juridisk Art, men herudover kan Institutionerne ifølge Lovens § 3 i det Omfang, den enkelte Institutions Økonomi tillader det, paatage sig Opgaver, der tjener til at forbedre Mødrenes Stilling, f. Eks. Tilvejebringelse af en betryggende Ordning vedrørende Barselpleje og Hushjælp under Barselperioden, Ydelse af Hjælp til Anskaffelse af Børnetøj og Udlæg af Forskud paa Underholdsbidrag fra det offentlige.

Udgifterne ved Varetagelsen af de enkelte Institutioners Opgaver i Henhold til §§ 1 og 2 skal efter Lovens § 11 bæres med Halvdelen af Statskassen og Halvdelen af Amtskommunerne og Købstæderne inden for Mødrehjælpsinstitutionens Virkeomraade, hvorimod Udgifterne ved de Opgaver, som en Mødrehjælpsinstitution kan paatage sig efter § 3, afholdes af de Indtægter, der fra privat Side er stillet til Institutionens Raadighed; dog refunderes Halvdelen af Institutionens Udgifter ved Ydelse af Hjælp til Anskaffelse af Børnetøj og de fulde Udgifter ved muligt Tab ved Udlæg af Forskud paa Underholdsbidrag fra det offentlige efter samme Regel som Udgifterne i Henhold til Lovens §§ 1 og 2. Loven forudsætter altsaa, at Institutionerne selv skal virke for Tilvejebringelse ad privat Vej af de nødvendige Midler til Løsning af de i § 3 omhandlede Opgaver.

I den Tid, der er forløbet efter Mødrehjælpslovens Ikrafttræden den 1. April

1939, har det imidlertid vist sig, at det for flere Institutioner ikke har været muligt at tilvejebringe private Midler i tilstrækkeligt Omfang til Løsning af disse for Samfundet meget vigtige Opgaver. I det foreliggende Forslag er det derfor foreslaaet at ændre Mødrehjælpsloven saaledes, at Halvdelen af Mødrehjælpsinstitutionens Udgifter til Hjælp til Anskaffelse eller Udlaan af Barne-senge, Barnevogne og Udstyr hertil samt til Hushjælp under Barselperioden fremtidig refunderes af Stat og Kommune paa samme Maade som Udgifterne efter Lovens §§ 1 og 2. I Tilslutning til den foreslaede Ændring har jeg fundet det rigtigst, at det i Mødrehjælpslovens § 3 udtrykkeligt fremhæves, at Institutionerne kan yde Hjælp ikke blot til Børnetøj, men ogsaa til andet Børneudstyr. Man kan forhaabentlig regne med, at private Midler vil kunne fremskaffes i et saadant Omfang, at der i Forbindelse med, at Stat og Kommune efter Forslaget refunderer Halvdelen af Udgifterne, kan ydes en rimelig Hjælp. Jeg kan dog ikke se bort fra, at det for nogle af Institutionerne, navnlig under de nuværende ekstraordinære Forhold, vil kunne vise sig umuligt at tilvejebringe de nødvendige Midler, og jeg maa derfor eventuelt forbeholde mig i saadanne ekstraordinære Tilfælde at søge Hjælpen tilvejebragt gennem særlig Bevilling.

Idet jeg i øvrigt henviser til de udførlige Bemærkninger til Lovforslaget, skal jeg anbefale dette til det høje Tings velvillige Behandling.

Endvidere har jeg den Ære for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Tilskud fra den fælleskommunale Udligningsfond til visse kommunale Arbejder.*

Lovforslaget, hvis Gyldighedsperiode er fastsat til 1 Aar fra 1. April 1942 at regne, skal afløse Bestemmelserne i den hidtidige Lov af 13. April 1938, der ved Loven af 30. Marts 1940 blev forlænget til at gælde indtil Udgangen af Marts Maaned i Aar.

Af Bemærkningerne til Lovforslaget vil det ses, at Refusionen af de i Kalenderaaret 1941 godkendte Arbejder forventes at ville andrage omkring 684 000 Kr. eller betydeligt mere end de to foregaaende Aar. Uanset den stærke Udvidelse af Beskæftigelseslovgivningen, der i øvrigt har fundet Sted, har denne Lov altsaa stadig været anvendt i et ikke ringe Omfang, og det anslaaede Tal fra det sidst forløbne Kalenderaar viser en forøget Interesse for at anvende Loven.

Det kan saaledes fastslaaes, at der stadig er Trang til denne Lovgivning, der giver Kommunerne Adgang til for deres egne arbejdsløse at sætte saadanne mindre og simp-